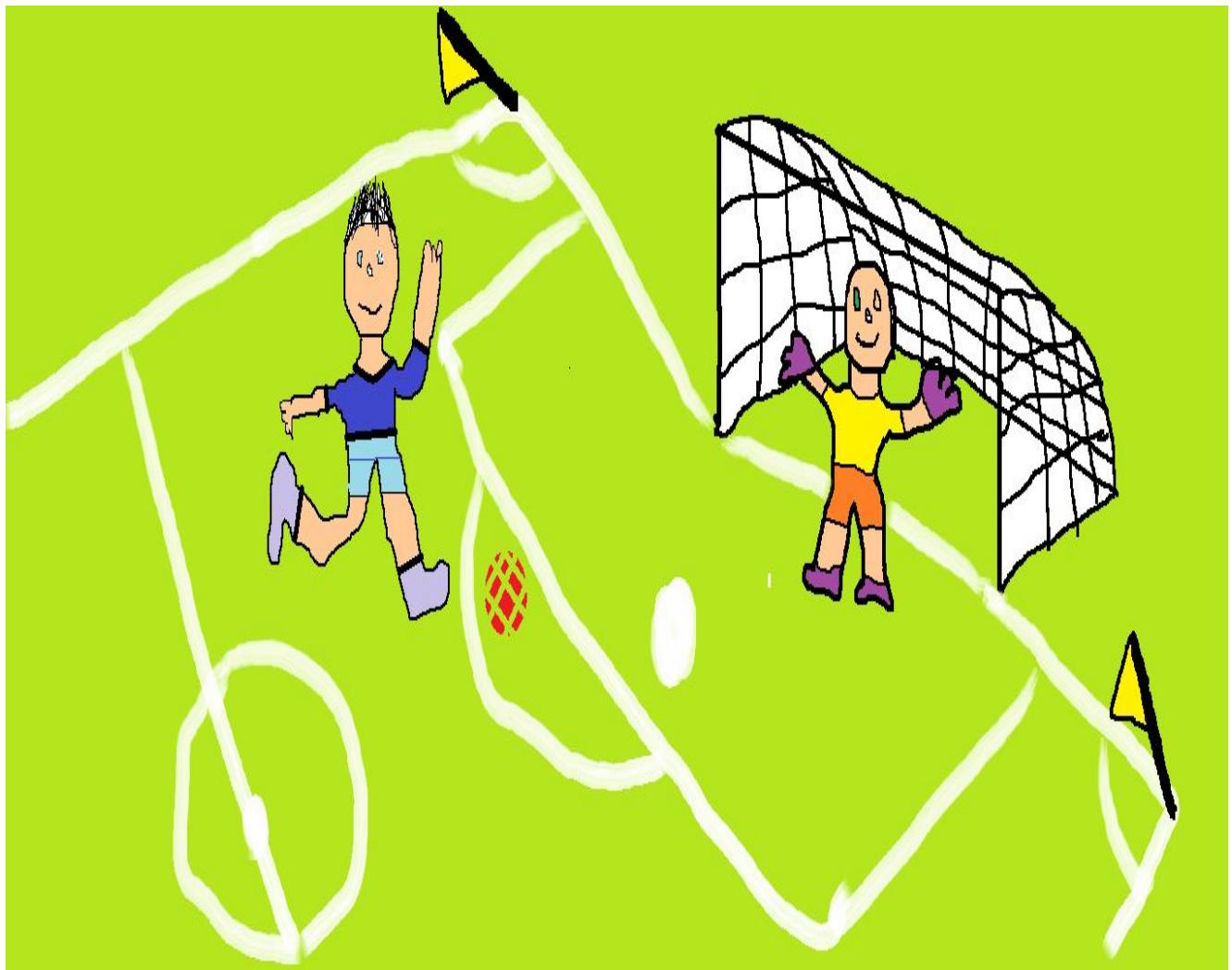

Virus

Lišć učenika Osnovne škole Sesvetski
Kraljevec Broj 5 2012./2013.

SADRŽAJ:

U školi i oko nje	3
Ponos naše škole	8
Učenički radovi.....	14
Posjetili smo.....	19

Virus, list učenika OŠ Sesvetski Kraljevec
Nakladnik: OŠ Sesvetski Kraljevec, 10361
Sesvetski Kraljevec, Školska 10, tel.01/2046-615
Voditeljica novinarske grupe: Marina Slišković
Suradnica: Ivana Dragić
Uredništvo: Tajana Đurec , Melita Đurec, Elena
Gajin , Davor Harni , Ivan Horvat , Bruno Ivančić,
Hana Ramljak, Lea Vidović, Laura Frljak, Mia
Markoč, Filip Džaja
Tisak: OŠ Sesvetski Kraljevec

DAN ŠPORTA

Dana 5.10. 2012 . u Osnovnoj školi Sesvetski Kraljevec održao se Dan sporta s početkom u 09:00 sati. Odazvali su se mnogi učenici. Bilo je puno različitih aktivnosti poput: košarke, nogometa, odbojke, rukometa, rolanja, potezanja konopa, bacanja vorteksa, hrvanja, streličarstva, poligona i drugih.

Učenici su se sjajno zabavljali, ali i pobjeđivali. Neki nisu ni sudjelovali, ali su se ipak došli i sjajno se zabavili sa svojim prijateljima. Pred ulazom u školu, dočekalo nas je rolanje, a ne bezvoljni učenici s teškim školskim torbama na leđima. Odjekivao je smijeh i veselje. To nije bio običan Dan sporta, bio je to dan za pamćenje! Sve je zabilježila tj. slikala prof. Marina Slišković.

*Elena Gajin i Hana Ramljak
7.C*

INTERVJU S IVANOM HORVATOM

U našoj školi održao se Dan športa. Sva djeca iz škole ovaj su dan provela u prirodi, u školskom dvorištu, sudjelujući u mnogim športovima. Tom prigodom intervjuirala sam učenika naše škole, Ivana Horvata. Ivan se već dosta dugo bavi jednim vrlo zanimljivim športom, streličarstvom.

• ***Reci nam nešto o streličarstvu !***

Pa evo, streličarstvo je sport preciznosti u kojem je cilj pogoditi metu strijelom u središte. U streličarstvu najčešće discipline su: zakriviljeni luk (recurve), složeni luk (compound), goli luk (bare bow), samostrijel te tradicionalni luk (long bow).

• ***Koja ti je najdraža disciplina ?***

Najdraža disciplina mi je zakriviljeni luk tj. recurve . On je mnogo zahtjevniji od drugih disciplina. Za recurve, tehnika gađanja mora bit savršena. Posebno mi se sviđa držati težak luk i mirno nišaniti. Tada osjećan neku snagu u sebi.

U školi i oko nje

- *Koliko dugo se ti baviš streličarstvom i gdje se nalazi tvoj klub streličarstva?*

Streličarstvom se bavim 2 godine.
Streličarski klub u koji ja idem nalazi se u Sesvetama.

- *Što očekuješ od tog sporta u budućnosti ?*

Očekujem odlazak u Rio de Janeiro 2016.godine na Olimpijske igre.

- *Gdje se održavaju tvoji redovni treninzi ?*

Moji redovni treninzi se održavaju u šumi, na livadi, uglavnom u prirodi. To je još jedan od razloga zašto volim ovaj sport.

- *Jesi li zadovoljan svojim uspjehom do sada i jesli, možda osvojio neke medalje?*

Imam 11 zlata, 3 srebra i 1 broncu. Od tih medalja 2 zlata, srebro i bronca su sa Državnoga natjecanja, a jedna medalja sa Srednjoeuropskog natjecanja. Jako sam zadovoljan sa svojim uspjesima u sportu, ali se nadam biti još bolji i precizniji.

- *Trenira li netko iz tvoje obitelji streličarstvo ?*

Da, ujak, on me i nagovorio da krenem u klub streličarstva.

- *Što bi mogao poručiti ostalim prijateljima iz škole ?*

Poručio bih da se uključe u neki sport.
Zanimljivo je trenirati, putovati, družiti

se... ako imaju volje za streličarstvom, mogu pitati mene ili nekog iz mog kluba kako bi se uključili u rad našeg kluba. I još nešto za kraj, upamtite: „U zdravom tijelu, zdrav duh !“

Hvala na razgovoru i želim ti puno uspjeha u budućim natjecanjima.

Melita Đurec, 8.A

Ivan Horvat(desno) s prijateljem Brunom Ivančićem

FINALE LIGE ZA DJEČAKE OSNOVNIH ŠKOLA GRADA ZAGREBA 2012./2013.

U Osnovnoj školi Sesvetski Kraljevec 26. svibnja 2013. održano je finalno hrvačko natjecanje svih osnovnih škola Zagrebačke županije. U ovoj ligi sudjeluje preko 15 osnovnih škola koje predstavlja oko 150 mlađih hrvača. Nakon dva kvalifikacijska turnira proboj u finale ostvarile su četiri osnovne škole...

U finalu su se sastale OŠ Sesvetski Kraljevec i OŠ Grof Janko Drašković. Mladi hrvači iz Sesvetskog Kraljevca uvjerljivo su pobijedili rezultatom 8:3. Čestitke dečkima na pobjedi!

Vijest je preuzeta s internetske stranice škole.

BOŽIĆNI SAJAM

Božićni sajam odvijao se u posljednjem tjednu nastave prije zimskih praznika, od 14. 12. do 20. 12. 2012. u Osnovnoj školi Sesvetski Kraljevec, svakog dana od 08:00 – 18:00 sati. Na Božićnom sajmu djeca su prodavala radove učeničkih grupa i zadruge Kreativne radionice. Neki od tih radova su bile čestitke, razni privjesci i ukrasi za božićno drvce, magneti, školjke ukrašene raznim bojama i još puno drugih stvari. Posebnu pažnju privukli su mi magneti jer su bili jako dobro osmišljeni i lijepo ukrašeni. Obojeni su šarenim bojama

i raznih su zanimljivih oblika. Najljepši su mi bili zeleni borovi jer je slijedilo vrijeme Božića. Učenici su potaknuli roditelje i kupili puno korisnih stvari. Zarađeni novac išao je u dobrotvorne svrhe.

U školi i oko nje

Kao i puno drugih učenika, kupio sam par ukrasa i darovao ih svojim članovima u obitelji. Dok sam prodavao ukrase, slušao sam puno lijepih i zanimljivih komentara učenika da su ukrasi lijepo, maštovito osmišljeni i urađeni. Puno učenika pohvalilo je djecu koja su uradila te ukrase.

Ivan Horvat, 8.C

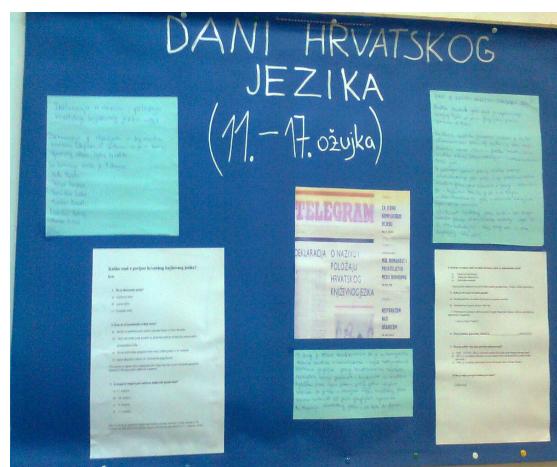

DANI HRVATSKOGA JEZIKA U OSNOVNOJ ŠKOLI SESVETSKI

KRALJEVEC 11. – 17. OŽUJKA 2013.

Prisjećajući se davne 1967. godine, kada su se naši književnici i jezikoslovci borili za očuvanje hrvatskoga jezika, u našoj školi je pripremljen prigodan program:

Ukrašavanje Škole raznolikim učeničkim radovima, sati hrvatskoga jezika posvećeni povijesti jezika, prezentacije o značaju i očuvanju hrv. jezika, prezentacije o hrvatskom jeziku na mreži, tematski kvizovi, itd.

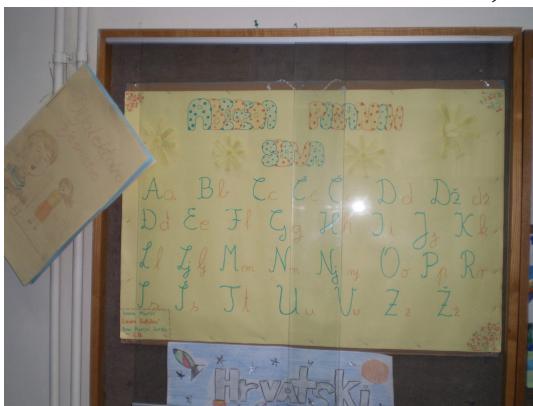
Učenici novinarske skupine su pokazali novine *Telegram* u kojima je objavljena Deklaracija o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika, a likovna skupina je napravila slike najznačajnijih hrvatskih književnika.

Profesori hrvatskoga jezika u suradnji s profesoricom likovne kulture i našom knjižničarkom i učenicima su uspjeli napraviti zanimljivu izložbu.

U školi i oko nje

Sljedećim fotografijama prenosimo vam dio cijele atmosfere, jer «slika govori više od riječi».

Bruno Ivančić, 8.A

OŽUJAK- MJESEC HUMANOSTI

Tijekom mjeseca ožujka u našoj školi su se organizirale brojne aktivnosti kako bi se ljudima u našem mjestu olakšao život. U razdoblju od 19. do 22. ožujka učenici su prikupljali plastične boce, prikupljala se i hrana. Prihod sakupljenih boca i prikupljena hrana išli su za pomoć siromašnima kako bi im se uljepšali Uskrsni blagdani.

Kako bi nam škola za Uskrs bila ljepša, naši učenici su napravili plakate i brojne radove o Uskrsu, kojima su ukrasili cijelu školu.

Davor Harni 8.E

SIGURNO U PROMETU

U srijedu 15.05.2013. u suradnji s Biciklističkim klubom Sutla, PU Sesvete i s profesorom tehničke kulture Hrvojem Večekom, u našoj školi je održano još jedno natjecanje Sigurno u prometu. Na natjecanju su sudjelovali učenici petih

razreda. Na školskom igralištu postavljen je poligon za vožnju bicikla, a zadatak je bio što pažljivije i spretnije svladati postavljene prepreke. Iako na ovom natjecanju nije bilo važno tko je prvi stigao na cilj, učenici su se dobro zabavili.

Ivan Horvat, 8.A

PATRIK JERBIĆ

Patrik Jerbić je uzoran učenik 7.C razreda Osnovne škole Sesvetski Kraljevec.

Hrvanjem se bavi već 3 godine u klubu Sesvetski Kraljevec.

Na natjecanju, koje se održalo 13. 4. 2013. na Pešćenici u Zagrebu, postao je državni prvak Hrvatske u kategoriji do 38 kilograma.

- *Reci mi kako si se počeo baviti hrvanjem i kada?*

Hrvanjem sam se počeo baviti s 11 godina, a započeo sam trenirati u Hrvatskom klubu Lika koji se danas zove Sesvetski Kraljevec.

- *Kako si se odlučio baviti ovim sportom?*

Odlučio sam se tako što je na Dan športa moj trener Dinko Kremić prepoznao moje tjelesne predispozicije za hrvanje.

- *Opiši nam kako izgleda tvoj trening.*

Svaki dan treniram po 2 sata ,na treningu radimo dosta fizičku i kondicijsku spremu.

- *Možeš li nam malo pojasniti te pojmove.*

Fizička spremna znači poboljšanje snage (npr.:sklektivi, zgibovi...), a kondicijska spremna znači poboljšanje volumena zraka koji ulazi u pluća.

- *Koji su tvoji uspjesi u hrvanju?*

Imam 16 medalja s raznih međunarodnih natjecanja izvan Hrvatske, a najvećim međunarodnim uspjehom smatram osvajanje drugog mesta na natjecanju u Poljskoj.

*Hana Ramljak i Tajana Đurec,
7.C*

*Patrik Jerbić s novinarkama Hanom Ramljak
i Tajanom Đurec*

DAVID BORECKI

David Borecki je više puta za redom bio državni prvak u hrvanju. Trenira u Hrvačkom klubu "Sesvetski Kraljevec" u našoj školi. S obzirom na to odlučili smo napraviti intervju s njim.

• Prvo nam reci nešto o sebi.

Zovem se David Borecki, imam 14 godina, idem 7.C razred. Već sam nekoliko godina za redom državni prvak u hrvanju.

• Koliko godina treniraš hrvanje?

Treniram oko 4 godine.

• Zašto si se odlučio za taj sport?

Imao sam prijatelje hrvače koji su me pozvali na svoje natjecanje, da navijam za njih pa mi se svidjelo hrvanje te sam ga počeo trenirati.

• Kada si osvojio prvu medalju i na kojem si mjestu bio?

Osvojio sam ju 2009. i bio sam na drugom mjestu.

• Koliko već imaš medalja i koji ti je najbolji uspjeh?

Imam već 36 medalja, a najbolji uspjeh mi je bio kada sam bio prvi na državnom prvenstvu.

• Koliko često imaš treninge?

Treninge imam 7 puta tjedno, a katkad i više ako idem na nekakvo važno natjecanje.

• U kojoj kategoriji nastupaš?

47 kilograma

• Možeš li opisati kako izgledaju borbe?

Jedna runda traje oko 1,5 – 2 minute, a ima 3 runde. Ako protivniku obje lopatice dodiruju strunjaču, borba je gotova. Postoje dva stila koja ograničuju zahvate – slobodni i grčko-rimski stil.

• Je li tvoj trener strog i traži li previše od tebe?

Je, trener je strog, ali ne traži više nego što ja mogu.

• Moraš li biti na nekakvoj posebnoj dijeti i piješ li nekakve vitamine?

Ponekad trebam biti na dijeti, ali još ne uzimam nikakve dodatne vitamine ili shakove.

• Uspiješ li uskladiti školu i treninge?

Ponos naše škole

Uspijevam uskladiti, ali je dosta teško.
Ponekad mi je i krivo kada moji prijatelji
idu van, a ja ne mogu.

Hoćeš li se baviti hrvanjem i u budućnosti?

Da, najvjerojatnije hoću zato što imam
puno prijatelja tamo i jako volim taj sport.

*Na kraju hvala što si odgovorio na ova
pitanja i još jednom čestitke na
postignutom uspjehu.*

Dora Purma , 7.C

IVAN KREŠO

Naš učenik Ivan Krešo iz 5.B razreda osvojio je prvo mjesto na državnom natjecanju iz matematike. Tom prilikom odlučili smo ga zamoliti za intervju.

- **Za početak nam reci nešto malo o sebi.**

Zovem se Ivan Krešo, imam 11 godina, idem u 5.B razred. Trenutno sam državni prvak u natjecanju iz matematike. Imam tri brata i jednu sestru i treniram nogomet.

- **Koliko si se dugo pripremao za ovo natjecanje i je li bilo teško i naporno?**

Pripremao sam se cijele proljetne praznike, bilo je dosta naporno, ali se isplatilo.

- **Jesi li bio nervozan prije natjecanja?**

Nisam ,bio sam potpuno smiren i opušten.

- **Kako si se osjećao kad si pobijedio?**

Bio sam vrlo ponosan na sebe i nisam mogao vjerovati. Sav moj trud i naporno vježbanje preko proljetnih praznika se isplatilo.

- **Je li twoja profesorica bila ponosna na tebe?**

Da, bila je veoma ponosna i jako sretna.

- **A roditelji?**

Isto. Bili su jako ponosni na moj uspjeh.

- **Gdje se natjecanje održavalo?**

Natjecanje se održavalo u Dubrovniku.

Trebalo nam je dosta vremena da stignemo do tamo ,ali eto ,što se mora nije teško.

- **Koliko dugo i kako ste putovali i je li tako dugo putovanje do Dubrovnika utjecalo na tvoju koncentraciju na testu?**

Putovali smo autobusom ,oko 8 sati i 30 minuta i avionom ,oko 30 minuta.

Putovanje tamo uopće nije utjecalo na moju koncentraciju ,bio sam usredotočen i koncentriran samo na taj test.

- **Jeste li se ti i twoji prijatelji s kojima si bio u hotelskoj sobi**

Ponos naše škole

- *pripremali ,rješavali neke zadatke prije natjecanja?*

Da ,večer prije rješavali smo neke zadatke iz knjiga koje smo ponijeli od kuće.

- *Koliko dugo se pisao test i koliko je pitanja bilo?*

Test se pisao puna tri sata ,a pitanja je bilo 5 ,od kojih je svako pitanje nosilo po 10 bodova.

- *Znači ,test je bio vrlo zahtjevan?*

Za nekoga tko je vježbao naporno cijele proljetne praznike nije ,ali vjerujem da onima koji se nisu dosta pripremali je.

- *Je li bilo teško pobijediti sve one matematičare iz drugih škola?*

Uz sav rad i pripremu i nije bilo tako teško.

- *Jesu li pitanja bila teška ili su, s obzirom na tvoj uspjeh, bila lagana?*

Pitanja su bila iznenadjuće lagana. Nisam se uopće nadao tako laganom testu.

Za kraj, čestitke na ostvarenom uspjehu!

Elena Gajin, 7C

ANA KLARIĆ

Ana Klarić je osvojila 3. mjesto na državnom natjecanju u atletici, trenira atletiku u klubu "Ulix" i pohada našu školu .

- **Prvo nam reci nešto o sebi!**

Zovem se Ana Klarić, imam 13 godina, idem u 7.C razred i treniram atletiku.

- **Pripremaš li se puno prije natjecanja?**

Samo na treningima i razgibavam se prije natjecanja.

- **Koliko godina treniraš atletiku?**

Već 5 godina.

- **Zašto si baš odabrala atletiku?**

Moja sestra Marija se prvo počela baviti atletikom. Kada sam ju išla gledati na natjecanje njezin trener me pitao hoću li i ja sudjelovati i pristala sam. Jako mi se svidjelo i tada sam odlučila da će se baviti atletikom.

- **Kada si osvojila prvu medalju ?**

Ponos naše škole

Osvojila sam medalju za 2. mjesto kada sam imala otprilike 8 godina.

- **Koliko otprilike imaš medalja i koji ti je najbolji uspjeh?**

Osvojila sam otprilike 30 medalja, a najbolji uspjeh mi je bio kada sam bila 3. na državnom natjecanju.

- **U kojoj disciplini si najbolja?**

60 metara, prepone.

- **Koliko često imaš treninge?**

4 puta tjedno.

- **Je li tvoj trener strog i traži li previše od tebe?**

Moj trener nije strog i ne traži previše od mene.

- **Što radite prije i poslije natjecanja?**

Prije natjecanja se zagrijavamo, a poslije natjecanja se moramo istegnuti i onda se odmaramo.

- **Kako uskladiš školu, privatan život i treninge?**

Ako se dobro organiziraš, sve se stigne.

- **Moraš li biti na nekoj posebnoj dijeti ?**

Ne trebam biti na nikakvoj dijeti, ali moram piti vitamine.

- **Hoćeš li se baviti atletikom u budućnosti?**

Nadam se da hoću, jer je to jedino što volim.

Za kraj, hvala ti što si odgovorila na postavljena pitanja i velike čestitke na tvom uspjehu!

Matea Vidaković, 7.C

Moj Vukovar

Vukovar je povijesni grad smješten na obalama Dunava. To je grad poznat po Domovinskom ratu i teškim razaranjima. U njemu žive moja baka i djed te stric i strina s djecom. Često posjećujem Vukovar, a posebno se radujem pecanju na Dunavu.

Nakon rata grad je ponovno izgrađen i djed kaže da je sad još ljepši nego što je bio prije rata. Simbol grada je Vučedolska golubica koja se nalazi u Muzeju grada Vukovara. Svake godine 18.11. na Dan pada Vukovara iz cijele Hrvatske i svijeta dolaze ljudi da se poklone Gradu Heroja.

Emanuel Pauković, 5.C

VUKOVAR

Vukovar je lijep grad
bio, bit će, a tako je i sad.

Dunav rijeka teče kroz njega
i u proljeće i kad ima snijega.

Rat je dugo u tom gradu bio
zato je i danas svima poseban i mio.

Hrabar kao pravi vojnik stoji
Vukovar se ničega i nikoga ne boji.

Anto Šatović, 5.C

Uspomena na Vukovar

Pomisliš li kad na ulice koje su gorjele na ljude koje su
izgubile sve?

Bili smo djeca, imali smo sreće...

A mnogi su prerano otišli.

Nebom su vrištali zvuci rata.

Ja sam odrastao, gledao sam
slike na televiziji i preplavila me
ogromna tuga.

Sve je bilo uništeno: i život i ljepote grada.

Svima onima koji su ga čuvali i nad
njim plakali, stavi krunicu u dlanove.

Upali svijeću za Vukovar.

Lovro Plečko, 5.A

Pitalica

Gdje su najviše gore?
Koliko riba ima more?
Može li som svirati klarinet?
Postoji li bez korijenja cvijet?
Pitanja su me zarazila kao neka kuga.
Ima li nešto južnije od juga?
Koja je najskuplja cuga?
I gdje počinje duga?
Pitanja su me zarazila kao neka kuga.

Klara Postek, 5.A

Pjesma

Za pjesmu je potrebna umjetnost,
za pjesmu je potrebna urednost.
Pjesma se piše pomoću riječi,
pjesmu može svatko steći.
Ova je pjesma puna gora,
ova je pjesma puna mora.
Na toj gori raste cvijet,
Jako velik i jako lijep.
A iznad mora sja duga,
velika i duga.

Marina Jurić, 5.A

PITALA BIH MORA

Kada uzeh u ruke ovu lektiru, pomislih da je nezanimljiva, štoviše, da je vrlo dosadna. No, već na pola knjige, shvatila sam da je to jedna vrlo ozbiljna i tužna lektira koja te tjeran razmišljanje. Čitajući je nekoliko puta sam zaplakala.

Što ima tužnije od neuzvraćene ljubavi?!

Toliko puno pitanja se pobudilo u meni

Zašto, zašto je moralo tako biti?

Prava ljubav ne bi trebala imati nikakvih prepreka

Zašto, Mor, zašto si bio tako hladan prema Šu, ako si ju jako volio

Svaki put kad bi ona došla k tebi, ti si bio suzdržan, iako si iznutra gorio. Toliko si žudio za njom, da je bilo strašno čitati o tome kako patiš. Toliko si je volio, zapravo, volio je mala riječ, bio si općinjen njome, a gurao si je od sebe. Poslije si žalio za njom. Sve je bilo uzalud. Takoder je i ona tebe voljela, toliko te je voljela da se razboljela. Srce joj je htjelo pući od tuge. Evo, upravo se sjetih na što me podsjeća vaša ljubav; na ljubav Romea i Julije. Vaša ljubav završava tragično kao i njihova, samo što su se oni ubili za ljubav, a vas je ljubav polagano ubijala.

Tako sam bila žalosna poslije čitanja ove lektire da sam cijelu noć razmišljala o tome kako ljubav ujedno može biti najbolja stvar na svijetu i najgora noćna mora. Na kraju zaključujem: mislim da bi svatko trebao smoći snage izreći svoju ljubav.

Klara Knežević, 8.E

Proljeće

Slušao sam jedno jutro ptičicu,
pjevala je prekrasnu pjesmicu:
„Ću, ču, ču, proljeće je tu!“
Kraj potoka žabice krekeću,
raduju se i one proljeću.
Kad ih čujem, obuzme me sreća
jer, evo nama novog proljeća.

Dario Antunović, 5. A

Životinje
Moja mica mala
spava pola dana,
a od pola noći
čeka miša kada će doći.

U tom trenu
ona skoči da zatvori
miji oči, ali u pomoć
pčela stiže i mački
dođe bliže.

U tom trenu zeko skoči
i otvori mijci oči
dok konj protutnji
u noći.

Bruno Milić, 5. A

Farma
Kvočka jaja grijе,
zeko vodu piјe.
Antuntun lijep šal ima,
u tom kraju nikad neće biti tužna zima.
Krava spava,
konj ima kitnjast rep,
veliki i lijep.

Klara Postek, 5. A

PISMO ANI FRANK

Draga Ana,

Pišem ti ovo pismo kako bih ti predstavio probleme današnjih tinejdžera. Važno je napomenuti kako su problemi danas prilično slični onim tvojim, ali ima i mnogih drugih koje je uzrokovalo moderno društvo.

Posjetili smo

Neki od glavnih problema su ocjene u školi jer se mnoga djeца pokušavaju ponašati kao odrasli te na tome putu počinju pušiti i biti bezobrazni prema drugima. Stoga je problem i prerano stvaranje ovisnosti o različitim sredstvima. Jedan od važnijih tinejdžerskih problema uzrokovala je društvena mreža facebook. Facebook je društvena mreža na kojoj možeš izraditi svoj profil te se dopisivati sa svojim prijateljima. Također se na facebooku mogu stavljati slike koje uzrokuju najviše problema, jer se tinejdžerice, a i tinejdžeri, sve više brinu o tome koliko će lajkova imati na svojoj slici. Nadalje sve se više i više proizvode razne igrice o kojima djeца postaju ovisna te tako zanemaruju svoje školske obveze.

Odnos između roditelja je i dalje isti kao i u tvoje vrijeme. Tinejdžeri misle kako su oni uvijek u pravu te se često svađaju sa svojim roditeljima. Isto tako se i ja dosta često znam posvađati sa svojim roditeljima oko neke sitnice, ali na kraju sve dobro završi.

Još bih ti htio napomenuti kako se jedna vrlo velika stvar promijenila od tvoga vremena pa sve do danas. Prema tvojim pismima vidim kako si se ti već u tinejdžerskim danima počela brinuti o svojoj budućnosti, a danas je to posve drugačije. Vrlo malo broj djece se brine o svojoj budućnosti. Tek poslije mnogi tuguju što nisu imali bolje ocjene u školi ili upisali fakultet. Želio bih ti reći kako mene ne zabrinjavaju lajkovi sa facebooka niti me previše privlače video igrice. Naravno ponekad i ja odigram neku igricu, ali mi one ne stvaraju ovisnost niti su mi nešto vrlo bitno u životu. Još bih ti htio reći da se ja brinem za svoju budućnost isto kao i ti te mi je glavni posao učenje i odlazak na treninge. Nisam još siguran što bih želio biti kad odrastem, ali s vremenom će i to doći. Kad sam rekao da mi je glavni posao učenje i odlazak na treninge, nisam mislio da mi je to jedino što radim u životu, jer bih onda bio robot. Naravno uz svoje glavne obveze uvijek nadem vremena za druženje s prijateljima i neku zabavu kao na primjer gledanje nekog filma ili odlazak u kino.

Tvoj čitatelj Ivan Tomšenović!

PRAVA STVAR

Zašto je ponedjeljak tako običan i tmuran? Svaki ponedjeljak je takav uključujući i ovaj. Dižem se u sedam ujutro iako pretpostavljam da većina mojih vršnjaka u ovo vrijeme spava. Moram se brzo spremiti za glazbenu školu. Pada kiša. Ne vidim niti jednu toplu nasmiješenu sunčevu zraku, već samo tmurno i sivo nebo.

Hodam prema stanici. Mnogi ljudi su već budni. Neki idu na posao, neki idu u školu, a neki su išli spavati na vrijeme pa su sada odmorni i spremni za novi dan. Ja nisam legla na vrijeme. Nažalost, uvijek ujutro shvatim da je bila loša ideja gledati televiziju do kasno, a i ako baš gledam televiziju, mogla sam pogledati neki dokumentarac, a ne najnoviju epizodu CSI Miamija zbog koje sam legla u krevet razmišljajući kako me netko motri. Umjesto toga mogla sam ponoviti kemiju jer za tjedan dana pišemo ispit znanja. Gledam kroz prozor i promatram velike kapi kiše koje plešu po prozoru. Evo i moje stanice. Izašla sam iz autobusa i krenula prema školi. Kada sam se penjala jednom dugačkom ulicom, vidjela sam trojicu dječaka koji hodaju oko dvadeset metara ispred mene, ali nisam se previše obazirala na njih. Imali su oko devet godina. Odjednom su sva trojica stala i uzela kišobran najmanjem dječaku. Zatim su ga počeli udarati i tući, a nešto su i govorili, ali nisam razumjela što. Sve sam to gledala sa sigurne udaljenosti u grmu. Morala sam nešto poduzeti. Pogledala sam na sat. Do nastave je bilo još pola sata. Napravila sam nekoliko koraka, uzela mobitel i počela vikati u slušalicu: „Policija?! Molim vas brzo dođite! Neka dva dječaka tuku trećega!!!“. Dvojica dječaka, dvojica nasilnika najprije su me pogledali, a zatim su bacili kišobran i raširili usta od straha te brzo pobegli prema školi. Dječak žrtva je uzeo kišobran s pločnika, pogledao me, nasmiješio se i otišao za njima u školu.

Kada je nastava u glazbenoj školi završila, požurila sam kući. Već sam bila zaboravila na one dječake od jutros, ali kad sam došla kući i sjela za stol, razmišljala sam mnogo o svemu što se dogodilo. Zašto su napali onoga dječaka? Što su mu govorili? Jesam li napravila pravu stvar? Moje je mišljenje da jesam. Što bi bilo s dječakom da mene nije bilo? Za nasilje nema razloga ni opravdanja, sve moramo rješavati mirno i tolerantno!

Za tjedan dana, kada sam opet išla u glazbenu školu, vidjela sam da se ta trojica dječaka zajedno igraju u parku. Tada sam se dobro osjećala jer sam znala da sam prekinula napad. Ovim sastavkom želim svima poručiti da se sve može riješiti mirnim putem i da, ako se netko nađe u mojoj situaciji, treba poduzeti nešto jer je baš tog poslijepodneva na dnevniku mogla izaći vijest da su neki maloljetnici ubili svojega prijatelja.

Lucija Matković, 7. B

POSJET ŽIDOVSKOJ ZAJEDNICI

Dana 1. ožujka 2013. godine učenici osmih razreda uz pratnju profesorica Vedrane Ljuljović i Mirele Rod- Slipčević otišli su u razgledavanje Židovske zajednice u Palmotićevoj ulici u Zagrebu. Bili smo prvi u povijesti naše škole koji smo to učinili.

Znatiželjno smo došli u Židovsku zajednicu, a ondje nas je u sinagogi dočekao šaljivi gospodin Saša. Sjeli smo, raskomotili se i počeli slušati. Naš „vodič“, gospodin Saša prvo nam je pričao o samom prostoru koji je vrlo skromno uređen, s par zavjesa i vitraja na kojima su motivi iz povijesti židovskog naroda. Simbol židovstva nije samo Davidova zvijezda, već i svijećnjak sa sedam krakova- minora. Vodič nam je pokazao i njihov „oltar“. Tamo se nalazi njihov

ormar za
svetinje- aron
hakodeš. U
njemu se nalaze
tri Tore (pet
knjiga
Mojsijevih).

Tora je napravljena od dva drvena nosača koja povezuju pergament od životinjske kože.

Pisana je perom, a pišu je posebni ljudi specijalizirani za to i nema ih na području Hrvatske. Ukršena je zvončićima i

srebrnim štitom. Zanimljivo je da, ako je Tora imalo oštećena, ne smije se više koristiti u službi.

Pitali smo gospodina Sašu koliko Židova uopće ima u Hrvatskoj, a on nam je odgovorio oko 1500. Prije 1941. godine bilo ih je preko 20 000, ali nakon Drugog svjetskog rata ostalo ih je 1500.

U Židovskoj zajednici ne nalazi se samo sinagoga, tamo je također i židovska osnovna škola koja je trenutno u stanju mirovanja, starački dom te vrtić za najmlađe.

Svakog ponедjeljka okupljaju se ljudi koji su preživjeli holokaust, ima ih oko 50 .

Nastavili smo dalje s razgovorom o njihovim običajima. Nismo znali zašto Židovi nose kapice na glavi, tu kapicu zovu kipan. Gospodin Saša odgovorio nam je da su Židovi semitski narod. Prema svome običaju ako negdje idu, nose neki odjevni predmet na glavi, što ih podsjeća da nisu sami na svijetu, već da je iznad njih Bog. Zatim nam je objasnio zašto se muška židovska djeca obrezuju. Obrezivanje znači stupanje u savez s Bogom, a obrezuje

Posjetili smo

se osmi dan nakon rođenja. Rekao nam je da je i u kraljevskoj obitelji Velike Britanije jedan član obrezan prema židovskom običaju.

Židov se postaje rođenjem. Ukoliko ti je majka Židovka i ti si Židov, dakle gleda se po majci. Židovstvo objedinjuje i vjeru i nacionalnost.

Kako se kod nas postaje punoljetan krizmom, tako i kod njih posebnim obredom. Židovi misle kako su žene zrelije pa one prije postaju punoljetne, već s 12 godina –bat micva . Kod dječaka je malo drugačije, oni postaju punoljetni s 13 godina- bar micva. Gospodin Saša nam je taj obred pojasnio preko našeg prijatelja Ivana. Stavio mu je kapicu na glavu, prekrio ga molitvenim šalom i izgovarao molitvu, zatim bi Ivan morao pročitati jedan dio Tore, što naravno nije bilo moguće. Bilo je zabavno vidjeti to.

Kod Židova ne postoji raj ili pakao.

Jednostavno postoji zakon koji kaže, što si bolji u životu bit će bliže Bogu.

Židovski „svećenik“ zove se rabin. On smije imati ženu i djecu. Rabini idu u učilište koje se naziva Ješiva. To možemo usporediti s teološkim fakultetom. Rabina određuje zajednica.

Židovi također imaju i zakone za hranu. Strogo je odvojeno mlijeko i mesno. Ne smiju jesti zajedno, čak ni s istim posuđem mlijeko i mesno. Od mesa ne smiju jesti mesojede i životinje sa spojenim papcima. Dozvoljeno je jesti samo biljojede s odvojenim papcima. Ribe smiju jesti, ali samo sa škrugama i ljuskom, što bi značilo da ne smiju jesti lignje, dagnje i sl.

Perad također mogu jesti. Židovi na poseban način kolju životinje. Strogo je zabranjeno mučiti životinje. Ubijaju ih jednim presjekom grkljana. Postoji židovski veterinar koji to obavlja.

Na kraju smo još pričali o njihovim blagdanima. Najvažniji židovski blagdan je Pasha. On označava vrijeme kada su Židovi oslobođeni iz egipatskog ropstva.

Osim Pashe Židovi još imaju Dan pomirenja, kada se ispričavaju svima kojima su nešto loše učinili, Hanuku dan svjetlosti i sl.

Bilo nam je jako lijepo u Židovskoj zajednici, a kući smo se vratili s puno novih i zanimljivih saznanja o jednom narodu i religiji.

Dubravka Tavra, 8.B

IZLET U VUKOVAR

Nakon malo duže vožnje autobusom stigli smo u Vukovar. Prvo što smo išli razgledati bila je Vukovarska bolnica. Ušli smo u bolnicu. Ona je obnovljena i još uvijek služi kao bolnica. U njenom podrumu napravljen je Muzej sjećanja na heroje i ranjenike Vukovara.

Vodič nas je uputio u malenu prostoriju gdje smo pogledali kratki film o životu i radu u bolnici za vrijeme rata. Nakon kratkog filma krenuli smo u razgledavanje svih prostorija u podrumu koje su sada renovirane te izgledaju isto onako kao i za vrijeme rata. Završivši razgledavanje bolnice, autobusom smo prošli pokraj vodotornja koji je cijeli u rupama, ali i dalje ponosno stoji. Prošavši pokraj tornja zaputili smo se na Ovčaru. Na Ovčari smo ušli u mračni hangar gdje su četnici mučili i tukli dovezene pacijente iz Vukovarske bolnice. Cijeli hangar je preuređen. Na podu se nalaze zabetonirane čahure, na zidovima slike preminulih sa svjetlima koja se pale i gase te mali broj njihovih osobnih stvari. U sredini hangara je

napravljena spirala u podu. Tu spiralu obasjava projektor koji neprekidno u krug ispisuje imena svih poginulih, te se ona gube prema dnu spirale gdje gori vječni plamen.

Nakon što smo završili razgledavanje odvezli smo se petstotinjak metara dalje do mjesta gdje su Vukovarci strijeljani. Na tome mjestu se nalazi komad zemlje u obliku pravokutnika koji je ogradien rubnikom te su unutar njega posaćeni maleni čempresi koji simboliziraju svakog poginulog na tome mjestu. Iza te masovne grobnice je šuma s ostacima streljiva. Izgrađen je mramorni spomenik u spomen na sve žrtve Ovčare. Na njemu piše «OPROSTITI ALI NIKADA ZABORAVITI!». Kod tog spomenika smo se svi zajedno pomolili i potom krenuli prema autobusu. Ušli smo u njega i otišli posjetiti Vukovarsko groblje. Groblje je vrlo moderno uređeno s brojnim drvećem i različitim grmovima koji su posaćeni uz glavnu stazu groblja koja vodi do vječnog plamena i bijelih križeva. Bijeli križevi su podijeljeni u dvije jednake, odvojene skupine, a u svakoj skupini zasebno stoji

Posjetili smo

po jedan križ koji simbolizira najmlađeg i najstarijeg poginulog na Ovčari. Još smo malo razgledali groblje te se potom uputili prema autobusu.

Otišli smo u centar Vukovara gdje smo se malo odmorili uz rijeku Dunav i potom pješice krenuli prema restoranu. Na putu prema restoranu vodič nam je pokazao

rodnu kuću Lavoslava Ružićke, poznatog kemičara koji je osvojio Nobelovu nagradu za svoj doprinos znanosti. Nastavili smo šetnju i stigli do restorana. Nakon kraćeg ručka, ispred restorana nas je čekao autobus. Krenuli smo prema Zagrebu, ali smo se još zaustavili kod Spomendoma hrvatskih branitelja ispred kojeg je stajao obnovljeni tenk Hrvatske vojske na kojem smo se potom i slikali. Svi su već bili umorni i iscrpljeni, te smo se odmah zaputili prema Zagrebu u koji smo stigli nakon nekoliko sati vožnje. Svi učenici koji su posjetili Vukovar bili su oduševljeni i sretni što nisu propustili ovako lijep i poučan izlet.

Ivan Tomljenović, 8. E

VUKOVAR

Dana 03.05.2013. godine u sklopu terenske nastave, učenici osmih razreda posjetili su grad Vukovar. Grad Vukovar je glavna luka na rijeci Dunavu, poznati barokni grad na istoku Republike Hrvatske. Iako poznat po svojim prirodnim i kulturnim ljepotama, Vukovar je najpoznatiji kao grad koji je doživio najveća stradanja u Domovinskom ratu. U tom je vremenu najviše stradao grad Vukovar upravo zbog svog zemljopisnog položaja, točno se nalazi na granici sa Republikom Srbijom. Nakon općih informacija o tom gradu

heroju u ovom ču tekstu objasniti kako je tekaо naš posjet Vukovaru. Nakon četverosatne vožnje od Zagreba, popraćene zabavom, smijehom i pjesmom učenika, napokon smo došli u Vukovar. Tijekom putovanja kroz prozor autobusa vidjeli smo grad Kutinu nad kojom se nadvija crni smog zbog prevelike količine štetnih plinova iz tvornica i grad na rijeci Savi, Slavonski Brod koji slovi za jedan od najljepših gradova u Republici Hrvatskoj. Prošli smo kroz Vinkovce te napokon došli u Vukovar. Prvo što sam primijetila pri

Posjetili smo

prolasku kroz Vinkovce i dolasku u Vukovar su bile oštećene kuće iz razdoblja Domovinskog rata. Pozitivno sam se iznenadila jer sam mislila je veći broj takvih kuća. Prva postaja u obilasku grada Vukovara bila je Vukovarska bolnica koja je služila za primanje ranjenika u Domovinskom ratu. Vukovar je bio grad koji se tri mjeseca borio usprkos malom broju vojnika, tenkova i streljiva, ali je 18.studenog 1991.godine pao, pao je u ruke neprijatelja. U tom razdoblju, ustanova koja je imala vodeću važnost bila je upravo Vukovarska bolnica. Bolnica, koja je usprkos oznakama Crvenog križa koji su je trebali štititi, bila granatirana po nekoliko tisuća puta na dan. Pri ulasku u podrum nove bolnice koji je ostao kao spomen na onu staru, vidjeli smo stari, crni operacijski stol, a u posebnoj dvorani smo gledali film koji prikazuje način rada bolnice u to ratno doba, grad Vukovar u danu svog pada, ranjenike koji su dovoženi, i još mnogo toga. Najviše me se dojmio intervju s tadašnjom ravnateljicom bolnice, Vesnom Bosanac koja je opisivala teške, ratne dane. Pri ulasku u podrum bolnice naišli smo na pločice na kojima točno, kronološkim redom, pišu ratni događaji. Ulaskom u sobe gdje su bili smješteni ranjenici vidjeli smo stare krevete i od gipsa napravljene modele

ranjenika koji su bili u tim prostorijama.

Na dan kada je Vukovar pao iz Vukovarske je bolnice odvedena 261 osoba, koju su činili ranjenici, trudnica od osam mjeseci i mnogi bolnički službenici koji su poslije odvedeni na farmu Ovčaru gdje su i ubijeni. I mi smo pošli putem tih žrtava. Krenuli smo prema farmi Ovčari. Do farme smo prošli kroz Mitnicu, koju nazivaju i herojskim dijelom grada jer je u njemu živjelo i umrlo najviše Hrvata. Tako smo došli i na Ovčaru. Tu je Jugoslavenska narodna armija dovela 261 osobu iz bolnice koji su među slamom na kojoj su sjedili, bili izrugivani i do smrti tučeni. Farma Ovčara koja se nalazila nedaleko od Vukovara pretvorena je u neku vrstu spomenika kako se nikada ne bi zaboravili ti strašni zločini. Na Ovčaru se ulazi kroz stara vrata koja nitko neće moći ni otvoriti niti zatvoriti kao spomen na žrtve. Na tlu su zabetonirane čahure metaka, a uz krajeve zidova je postavljena slama na

Posjetili smo

kojoj se nalaze dokumenti žrtava.

Najviše me se dojmila spirala u sredini tога prostora na kojoj su se izmjenjivala imena žrtava, a iznad te spirale , na stropu je bila zalipljena 261 zvjezdica kao spomen na žrtve. 20 kilometara dalje niz Ovčaru se nalazi stratište, mjesto gdje je 200 osoba iz bolnice ubijeno i bačeno u jamu. Na tom se mjestu nalaze križevi i krunice koji simboliziraju vjeru Hrvata i cijelog naroda. Posebno me se dojmio natpis upisan u kamenu ploču “ Oprostiti, nikad ne zaboraviti.“ Taj nam natpis poručuje da se Vukovar nikada ne smije zaboraviti, ali da onima koji su to učinili moramo oprostiti. Vraćajući se sa stratišta posjetili smo memorijalno groblje koje se smatra najvećom masovnom grobnicom u Hrvatskoj nakon Drugog svjetskog rata. Tamo je pokopano 938 ljudi od kojih najmlađe ima 6 mjeseci, a najstarija osoba ima 104 godine. 320 ljudi u Vukovaru se smatra nestalim te su za njih oslobođene

grobnice na memorijalnom groblju.

Pri povratku u središte Vukovara vidjeli smo i simbol grada, vodotoranj. Postoji priča da je za vrijeme opsade grada jedan od branitelja uvijek stavljao hrvatsku zastavu na vodotoranj, a upravo je vodotoranj JNA najviše bombardirala, ali ga nikad nije mogla do kraja „srovneti sa zemljom.“ Još i danas vodotoranj slavno stoji na istom mjestu sa hrvatskom zastavom na vrhu.

Dolaskom u središte grada iznenadila sam se jer su mnogi govorili da je Vukovar pust grad, a zapravo je bilo puno policije, političara, naroda. Poslije sam saznala da smo stigli na Dan grada Vukovara 3.svibnja U središtu grada smo posjetili radnički dom, prijašnji „Grand Hotel“ kojeg krasiti prekrasna, danas obnovljena

Posjetili smo

barokna građevina. Na prijelazu Vuke u Dunav nalazi se vukovarski bijeli križ kao spomenik na sve žrtve Domovinskoga rata. Na jednoj sam zgradi primijetila natpis „Vukovar nikada neće biti srpski grad!“ To me se jako dojmilo. Šećući naišli smo na rodnu kuću prvog hrvatskog nobelovca Lavoslava Ružičke, stari dvorac Eltz i mnoge druge poznate građevine. Nakon ručka u restoranu zaputili smo se prema Trpinjskoj cesti. Na njoj se nalazi groblje tenkova jer je na toj cesti uništeno mnogo tenkova zato što je to bila prva crta obrane grada. Tu je zapovijedao general-pukovnik

Blago Zadro čije se tijelo nalazi na počasnom mjestu na Vukovarskom memorijalnom groblju. Evo, to je bio naš posjet Vukovaru. Spoznala sam da jako malo znam o Domovinskom ratu, važnosti Vukovara kao grada zbog kojeg ja danas živim u samostalnoj, neovisnoj državi. Vukovar će mi ostati uvijek u srcu i obećavam da ga nikada neće zaboraviti. Pamtit će ga još ,mnoge generacija nakon mene. Želim svima preporučiti da posjete taj grad heroj , poklone se svim žrtvama i braniteljima jer su upravo oni zaslužni što smo mi danas slobodni!

Karla Šego, 8.D

Dvorac Eltz(danas Gradski muzej Vukovar)

